

کسب هویت در ادبیات کودکان پورتوریکو

○ نوشته: کنسونلو فیگوئراس
○ ترجمه: شقایق قندهاری
○ منبع: ۲۰۰۰ - Bookbird

پورتوریکو، بخشی از جزایر «آنتیل» در ناحیه «کارائیب» است. کشور پورتوریکو که در غرب «جمهوری دومینیکن» واقع شده از سه جزیره تشکیل شده است: جزیره مرکزی، ویکاس و کولبرا. زمانی که «کریستوفر کلمب» در سال ۱۴۹۲، این جزیره را شناسایی کرد، این جزیره تحت تأثیر قاره اروپا قرار گرفت. در طول پنج قرن که پورتوریکو، زیر نظر و تحت سلطه حکومت اسپانیا قرار داشت، از نظر فرهنگی، از سه منبع مختلف تأثیر پذیرفت. جمعیت سرخپوستان بومی مقیم پورتوریکو که پس از فتح و پیروزی اسپانیا، رفته رفته متفرق شدند و تأثیر خود را از دست دادند، سیاهپوستان آفریقایی‌ها که در فاصله قرن‌های شانزدهم تا نوزدهم، تحت بردگی و نفوذ اسپانیا قرار داشتند و سرانجام، فاتحان اسپانیا. پس از عهدنامه‌ای که به خاتمه جنگ میان اسپانیا و آمریکا منجر شد، پورتوریکو، در سال ۱۸۹۸، جزو سرزمین ایالت متحده گشت. سپس در ۱۹۵۲، پورتوریکو به یکی از ایالت‌های ایالت متحده تبدیل شد که البته این امر، با در نظر گرفتن قانون اساسی و حکومت مشروطه برای پورتوریکو میسر شد. بدین صورت، حکومت مردم سالاری این جزیره

تشکیل و سازمان‌دهی شد. با وجود روابط سیاسی حاکم میان ایالت متحده و پورتوریکو که سابقه‌ای بیش از صد سال دارد، مردم پورتوریکو را مردمی اهل امریکای لاتین می‌پندارند. در واقع، علت وجوه مشترک این جزیره با سایر کشورهای امریکای لاتین، وابستگی پانصد ساله میان پورتوریکو و اسپانیا است. وجود چنین ارتباطی، موجب گشته که اسپانیا تأثیر بسیار عمیقی بر فرهنگ و حتی سایر ابعاد وجودی پورتوریکو و دیگر کشورهای امریکای لاتین برجای بگذارد. شاهد این مدعا امروز، استمرار و تداوم زبان اسپانیایی، در مقام زبان مادری مردم پورتوریکو است. تا پیش از آغاز قرن بیستم، کم‌تر کتابی برای کودکان و نوجوانان در

از سال ۱۸۹۸ به بعد، هدف و سیاست آموزشی ایالت متحده، ترویج فرهنگ مطالعه و در کنار آن، «آمریکایی کردن» فرهنگ مردم پورتوریکو بود. از نتایج اصلی این برنامه، تبدیل زبان مردم پورتوریکو، به زبان انگلیسی بود که در این راستا، آن‌ها کتاب‌های انگلیسی زبان فراوانی در اختیار مردم پورتوریکو قرار دادند و کوشیدند به شکل‌های مختلفی، آن‌ها را تشویق کنند تا کتاب‌های انگلیسی زبان را بخوانند. به جهت بالا بودن سطح فقر، «وزارت تعلیم و تربیت» کتاب‌هایی را به صورت اهدایی، از ایالت متحده وارد کرد و پس از آن، به فعال کردن کتابخانه‌ها و فعالیت‌های مرتبط با آن اقدام کرد. حاصل این تلاش‌ها، دستیابی راحت‌تر کودکان پورتوریکو، به کتاب‌های مختلف در سال ۱۹۱۷ بود.

در همین مسیر، یک معلم و نویسنده اسپانیایی، به نام «هانول فرناندز یونکاس»، به اهمیت نفوذ و تأثیرگذاری امریکای شمالی پی برد. اگرچه وی تلاش کرد تا در آثار خود، فرهنگ اسپانیا و امریکایی را با هم متحد سازد، سرانجام فرهنگ اسپانیایی غلبه کرد که نمود آن را می‌توان در کتاب‌های وی مشاهده کرد و البته این مسئله، در اکثر آثار نگارشی این دوره به چشم می‌خورد. بیشتر کتاب‌های یونکاس، در قالب کتاب‌های آموزشی و درسی نوشته شده است که البته سیاست وزارت تعلیم و تربیتی جدید نیز کتاب‌های آموزشی و درسی را وسیله ترویج ادبیات کودکان و فراگیری مطالعه قرار داده بود. در این

خصوصاً، می‌توان به «گزیده آثار پورتوریکو: نثر و شعر برای ادبیات کودکان مدرسه‌ای» اشاره کرد.

علی‌رغم حضور مؤثر و پررنگ ایالت متحده، ادبیات کودک پورتوریکو، از همان آغاز، هویت مستقل خود را نشان داد که البته این هویت، به ادبیات آمریکای لاتین نزدیک‌تر بود تا به ادبیات ایالت متحده. با آغاز قرن بیستم، نویسندگان پورتوریکو توجه خاصی به کودکان نشان دادند. زبان، تصاویر، پی‌رنگ و درون‌مایه کتاب‌های کودک پورتوریکو، تأثیر فرهنگ‌های اسپانیایی، سرخپوستی و آفریقایی را به خوبی نشان می‌دهد. عناصر سازنده این سه فرهنگ متفاوت که موجب تمایز فرهنگ شفاهی پورتوریکو گشته است، به یکی از اجزای اصلی و بنیادی ادبیات کودکان این بخش مبدل شد.

○ تاریخچه اجمالی

مقامات ایالات متحده، در طول دو دهه نخست قرن بیستم، دریافتند که برای ترویج فرهنگ مطالعه، باید کتاب‌های اسپانیایی زبان هم در سطح مدارس پورتوریکو موجود باشد. بدین منظور، شرکت‌ها و موسسات انتشاراتی ایالت متحده، اقدام به ترجمه کتاب‌های آموزشی و درسی انگلیسی زبان، به زبان اسپانیایی کردند، اما متأسفانه، اکثر کتاب‌های ترجمه شده، واقعیات فرهنگ و آداب و رسوم مردم پورتوریکو را بازگو نمی‌کرد.

مربیان و معلمان پورتوریکو، نگران کمبود کتاب‌های اسپانیایی زبان برای کودکان بودند و می‌کوشیدند که به نحوی، به نیازها و علایق کودکان پورتوریکو پاسخ دهند. همین مسئله موجب شد که در طول دهه ۱۹۲۰، ۸ کتاب کودک اسپانیایی زبان منتشر شود. بیشتر این کتابها، حاوی شعرهای اخلاقی و تربیتی است که با مسائل مرتبط با مهر و محبت در خانواده، ارزش‌های اخلاقی، ارزش‌های مذهبی و موضوع‌های اخلاقی - مسائل مطرح میان مردم پورتوریکو در آن زمان - سروکار دارند. از میان این کتاب‌ها، می‌توان به دو کتاب برجسته اشاره کرد: «شعرهای کوکان»، نوشته «جوآن بی‌هویک» چاپ ۱۹۲۶، و «کتابی برای نوه‌هایم»، نوشته «ویرجیلیو داویلا» چاپ ۱۹۲۸. یکی دیگر از کتاب‌های ارزشمند این دوره، «افسانه‌های پورتوریکو» است که مجموعه‌ای از افسانه‌های حائز اهمیت و ارزشمند این کشور را منعکس می‌سازد. گردآوری این مجموعه را «کایتانو کولی توست» برعهده داشته است.

طبق مطالعاتی که درخصوص مسائل و مشکلات پورتوریکو، در سال ۱۹۹۳ صورت گرفت تنها تعداد بسیار اندکی از کتاب‌ها به نیازهای فرهنگی، علایق و خواسته‌های کودکان پورتوریکو توجه داشتند. اما سرانجام، در طول دو دهه ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰، ادبیات کودکان پورتوریکو، هویت مستقلی پیدا کرد؛ به طوری که داستان‌های کوتاه، اشعار، افسانه‌ها، نمایشنامه‌ها و قصه‌های عامیانه نوشته شده در این دو دهه، در فرهنگ و آداب و رسوم مردم پورتوریکو ریشه داشتند و از این منظر، بسیار غنی و پرمحتوا بودند. در دهه ۱۹۳۰، فقط ۶ عنوان کتاب برای کودکان منتشر شد که از این ۶ عنوان، ۴ عنوان در پورتوریکو، یک عنوان در ایالت متحده و یک عنوان در اسپانیا انتشار یافت. در همین دوران، تحقیقات و مطالعات روان‌شناسی و آموزشی و تربیتی، دیدگاه جامعه را درخصوص کوکان و جایگاه آن‌ها دستخوش تغییر و تحولات عظیمی کرد. در نتیجه، کتاب‌های کودکان، از لحاظ زبانی، چنان غنایی یافتند که توانستند، احساسات، عقل، خرد و حتی تجزیه و تحلیل و قوه تخیل کودکان را فعال و پرپار کنند.

به عنوان مثال، «کارملینا ویزکاروندو»، کتاب «شعاری برای کودکان من» را صرفاً برای تفریح و سرگرمی کودکان، به رشته تحریر درآورد. با انتشار در حدود ۱۲ عنوان کتاب، در طول دهه ۱۹۴۰، رشد عناوین کتاب‌های کودک، در مقایسه با دهه قبل، به صددرصد رسید. دو نویسنده برجسته این دوره، عبارتند از: «استر فلیشیانو مندوزا» پرکارترین و فعال‌ترین نویسنده کودکان در پورتوریکو و «آنجلس پاستور». ترانه‌ها، لالایی‌ها و شعرهای کودکان مندوزا، براساس فرهنگ مردمی و محیط زیست پورتوریکو نوشته شده است.

علی‌رغم حضور مؤثر و پررنگ ایالت متحده، ادبیات کودک پورتوریکو، از همان آغاز، هویت مستقل خود را نشان داد که البته این هویت، به ادبیات آمریکای لاتین نزدیک‌تر بود تا به ادبیات ایالت متحده

مربیان و معلمان پورتوریکو، نگران کمبود کتاب‌های اسپانیایی زبان برای کودکان بودند و می‌کوشیدند که به نحوی، به نیازها و علایق کودکان پورتوریکو پاسخ دهند. همین مسئله موجب شد که در طول دهه ۱۹۲۰، کتاب کودک اسپانیایی زبان منتشر شود. بیشتر این کتابها، حاوی شعرهای اخلاقی و تربیتی است که با مسائل مرتبط با مهر و محبت در خانواده، ارزش‌های اخلاقی، ارزش‌های مذهبی و موضوع‌های اخلاقی - مسائل مطرح میان مردم پورتوریکو در آن زمان - سروکار دارند

«جوان بوبو»^{۱۳} «جان ساده لوح» شخصیت اصلی است. جان ساده که در افسانه‌های بسیاری از کشورهای جهان، شخصیتی شناخته شده و ثابت است، در قصه‌های پورتوریکو، سرزندگی و رشد و نشاط مردان ساده روستایی را در چند دهه اول قرن بیستم، به تصویر می‌کشد. رفتار بامزه و خردمندی زیرکانه و ذاتی این شخصیت، برای بچه‌ها جالب و گیراست. کتاب «داستان‌ها و خنده» که توسط «ولین مندر بنت»^{۱۴} جمع‌آوری شده، تعدادی شعر، داستان، سرگرمی و لطیفه را در برمی‌گیرد. در این مجموعه، فضای حاکم بر آثار، فضای روستاهای پورتوریکوست. به علاوه در این کتاب‌ها به محیط طبیعی پورتوریکو، غذاهای محلی، ابزار موسیقی، پوشاک و حتی ارزش‌های اخلاقی مردم روستا توجه خاصی شده است.

در دهه ۱۹۷۰، بیش از ۱۱۵ عنوان کتاب و هم‌چنین ۲۵ کار مطبوعاتی کودک، توسط نویسندگان پورتوریکو تولید شد که نسبت به دهه قبل، از رشد ۱۶ درصدی حکایت دارد. یکی از کتاب‌های مهم این دوره «اوبو موین، قصه‌هایی برای کودکان» است. این کتاب مجموعه ۸ داستان است که با فرهنگ و آداب و رسوم سرخ‌پوستان پورتوریکو سروکار دارد و توسط «جوان آنجل سیلن»^{۱۵}، به رشته تحریر در آمده است. در یکی از قصه‌ها نحوه خلق و ایجاد جزیره پورتوریکو، از منظر و دیدگاه مذهبی سرخ‌پوستان، روایت شده است و در سایر داستان‌ها خود سرخ‌پوستان نقش برجسته‌ای به عهده دارند. در این داستان‌ها به ویژگی‌ها و خصایص مثبت و سازنده فرهنگ پورتوریکو پرداخته شده است. در «داستان‌های جان ساده» که توسط «هاریا کادیلدا دی مارتینز»^{۱۶} بازنویسی شده، داستان‌های طنزی در خصوص زندگی روستایی پورتوریکو و هم‌چنین، روایات مربوط به جان ساده، آمده است. برای اولین بار در تاریخ مردم پورتوریکو، ۲۹ مؤلفه اقدام به نشر و پخش کتاب‌های خود کردند؛ چون بسیاری از ناشران، از ترس عدم بازگشت سرمایه، حاضر نبودند برای انتشار کتاب‌های کودکان که هزینه بالایی می‌طلبید، سرمایه‌گذاری کنند.

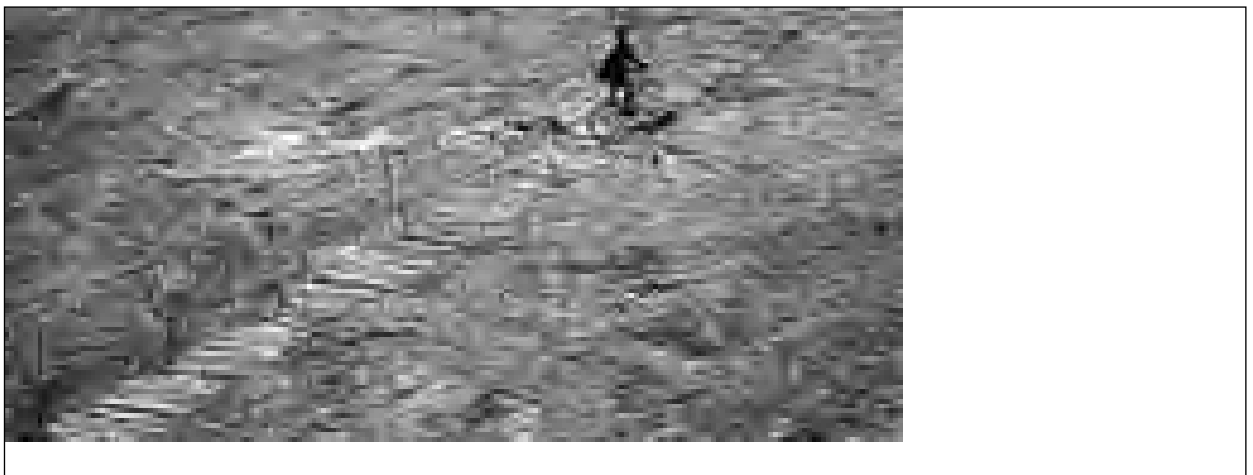
بیش از ۴۵ مرکز نشر خصوصی، در دهه ۱۹۸۰ فعال بودند که البته بیشتر آن‌ها در فاصله ۱۹۸۰-۱۹۵۰ نیز برای کودکان کتاب چاپ کرده بودند. بیشتر این ناشران، سالی تنها یک عنوان کتاب کودک در کارنامه خود داشتند. البته به جز برخی از موسسات انتشاراتی که سالانه ۳-۶ عنوان کتاب کودک منتشر می‌کردند. در دهه ۱۹۸۰، تولید و نشر کتاب کودک، در حدود ۱۳ درصد کاهش یافت که شاید علت آن، بسته شدن مؤسسه انتشاراتی ادیتوریال وابسته به آموزش و پرورش باشد. به علاوه، تعداد کتاب‌های پورتوریکویی هم که در ایالت متحده چاپ می‌شد، کاهش چشم‌گیری داشت. در طول این دهه، از میان ۹۸ عنوان کتاب منتشره، ۸۰ عنوان در خود پورتوریکو، ۹ عنوان در ایالت متحده، ۸ عنوان در اسپانیا و یک عنوان در مکزیک چاپ شد. در مجموع، ۳۸ نویسنده به نشر و پخش آثار خود اقدام کردند و در حدود ۲۶ اثر هم در مطبوعات منتشر شد. یکی از نویسندگان بسیار پرکار و فعال این دوره، «ایزابیل فریر دی ماتوس»^{۱۷} بود. مجموعه اشعار وی، سه عنصر سازنده فرهنگ پورتوریکو - سرخ‌پوستی، اسپانیایی و آفریقایی - را با هم تلفیق کرده بود. وی این کار را با اشاره به رویدادهای تاریخی، شخصیت‌های برجسته، جشن‌های محلی و

بسیاری از این لایه‌ها، حیوانات خاص خود جزیره پورتوریکو، شخصیت‌های اصلی محسوب می‌شوند. در مقایسه با آن، در کتاب «چرخ و فلک بچه‌ها»، پاستور، شعرهای خود را با الهام از تجارب و گفتارهای رایج و روزمره کودکان پورتوریکو سروده است.

در طول دهه ۱۹۵۰، تعداد عناوین کتاب‌های تولید شده برای کودکان، به طور قابل توجهی افزایش یافت. در این زمان، وزارت آموزش و پرورش (که پیش از این، وزارت تعلیم و تربیت نام داشت)، صاحب مؤسسه انتشاراتی مخصوص به خود شد و نام آن را «ادیتوریال»^{۱۸} گذاشت. علت اصلی ایجاد این مؤسسه انتشاراتی، محدودیت و کمبود ناشران خصوصی در پورتوریکو بود. «ادیتوریال» کتاب‌های درسی، آموزشی، کتاب‌های مرجع، نشریات، کتاب‌های کودکان و کتاب‌های راهنمای درسی منتشر می‌کرد و البته همه این کتاب‌ها را به زبان اسپانیایی انتشار می‌داد. از فعالیت‌های مهم انتشارات ادیتوریال، نشر هفته‌نامه «مدرسه» برای دو مقطع تحصیلی ابتدایی و دبیرستانی بود. در این نشریه، اطلاعاتی در زمینه مسائل موردعلاقه مخاطبان، وضعیت مدرسه و آثار برجسته نویسندگان پورتوریکو انتشار می‌یافت و بدین ترتیب کودکان و نوجوانان، به واسطه مدارس، دسترسی سهل‌تری به آثار ادبی مخصوص خود داشتند.

۲۹ عنوان کتاب کودک در این دهه منتشر شد که البته باید ۱۶ عنوان کتاب مشابه انتشار یافته در نشریات مختلف را نیز بدان افزود. از مجموع این کتاب‌ها، ۸ عنوان و یا ۲۸ درصد توسط انتشارات ادیتوریال منتشر شد. کتاب بسیار غنی و ارزشمند «رافائل دابلیو آرلانو»^{۱۹} تحت عنوان «قصه‌های عامیانه برای کودکان»، در سال ۱۹۵۵، توسط همین مؤسسه چاپ شد. این داستان‌ها با نگاهی به فرهنگ شفاهی پورتوریکو نوشته شده و قصه‌های عامیانه اسپانیا و آفریقا نیز با تلفیق اعتقادات سرخ‌پوستان بومی، در آن منعکس شده است. ۱۱ عنوان و یا ۶۹ درصد آثار، در نشریه مدرسه چاپ شد که بیشتر آن‌ها شعر و داستان‌های کوتاهی بودند که جانداران و گیاهان محلی و شخصیت‌های تاریخی را از عناصر اصلی کار خود قرار داده بودند. بسیاری از نویسندگان مطرح، مثل «کارملینا و ازکاروند» و «کارمن آلیسیا کادیلدا»^{۲۰}، توسط آثار مطبوعاتی خود میان بچه‌ها شناخته شده و سرشناس بودند. در واقع، به علت کمبود کتاب‌های کودکان، در مناطق روستایی، نشریه مدرسه، ابزار اصلی ترویج ادبیات کودکان بود.

پیشرفت و رونق وضعیت اقتصادی پورتوریکو، در طول دهه ۱۹۶۰، موجب افزایش و رشد تولید کتاب و توزیع گسترده آن شد. در طول این مدت، ۱۱۴ عنوان کتاب منتشر شد که البته باید به این تعداد، ۱۰ اثر مطبوعاتی را نیز افزود. در مقایسه با دهه قبل، این آمار، افزایش ۱۷۵ درصدی نشر را نشان می‌دهد. از این کتاب‌ها ۷۵ عنوان در پورتوریکو، ۳۹ عنوان در ایالت متحده و ۱۰ عنوان در اسپانیا منتشر شد. هم‌چنین از مجموع ۷۵ کتاب منتشره در جزیره پورتوریکو، ۲۵ عنوان توسط انتشارات ادیتوریال چاپ شد. در «قصه‌های پورتوریکو» که توسط انتشارات ادیتوریال چاپ شده «ریکاردو آلوگوریا»^{۲۱} ۱۲ داستان نوشته که در بعضی از آن‌ها

در دهه ۱۹۳۰، فقط ۶ عنوان کتاب
برای کودکان منتشر شد که از این ۶ عنوان،
۴ عنوان در پورتوریکو، یک عنوان در ایالت متحده و
یک عنوان در اسپانیا انتشار یافت

پیشرفت و رونق وضعیت اقتصادی پورتوریکو،
در طول دهه ۱۹۶۰، موجب افزایش و رشد تولید کتاب
و توزیع گسترده آن شد. در طول این مدت،
۱۱۴ عنوان کتاب منتشر شد که البته باید به این تعداد،
۱۰ اثر مطبوعاتی را نیز افزود. در مقایسه با دهه قبل، این آمار،
افزایشی ۱۷۵ درصدی نشر را نشان می‌دهد

زیستگاه هریک انجام داده بود.

پانویس‌ها:

۱. Antilles
۲. Caribbean region
۳. Dominican Republic
۴. Christopher Columbus
۵. Martin G. Brumbaugh
۶. Manuel Fernandez Juncos
۷. Juan B. Huyke
۸. Virgilio Davila
۹. Cayetano Colly Toste
۱۰. Carmelina Vizcarrondo
۱۱. Ester Feliciano Mendoza
۱۲. Angeles pastor
۱۳. Editorial
۱۴. Rafael W. Arellano
۱۵. Carmen Alicia Cadilla
۱۶. Ricardo Alegria
۱۷. Juan Bobo (simple John)
۱۸. Evelyn Mendez Benet
۱۹. Juan Angel Silen
۲۰. Maria Cadilla de Martinez
۲۱. Isabel Freire de Matos
۲۲. Manuel Jolgar Cacho
۲۳. Pura Belpie
۲۴. Rosario Ferré
۲۵. LuLu Delacre
۲۶. Antonio Martorell
۲۷. Juck Zrene Delano
۲۸. Walter Torres
۲۹. Maria Teresa Arraras
۳۰. Fernando Pico
۳۱. Mary Munoz de Torres
۳۲. Antonio Piovarotti

آثاری که در طول این چند دهه، توسط نویسندگان منتشر شد، از جویبزی - چه محلی و چه بین‌المللی - برخوردار شده‌اند. در این خصوص، می‌توان به نویسندگانی مثل استر فلیشیانو مندوزا، ریکاردو آجریا، مانوئل یولگار کاجو^{۲۲}، پورا بلپر^{۲۳}، رزاریو فرر^{۲۴}، و لولو دلاکر^{۲۵} اشاره کرد. در کنار این نویسندگان، تصویرگرانی مثل «آنتونیو مارتورل»^{۲۶} «جک و ایرن دلانو»^{۲۷} و «والتر تورز»^{۲۸} نیز از شهرت فراوانی برخوردارند.

دیدگاه ما

در دهه ۱۹۹۰، بار دیگر ادبیات کودکان در کشور پورتوریکو، مورد توجه و علاقه قرار گرفت و احیاء شد. برخی از نویسندگان، با زیر نظر گرفتن زندگی روزانه کودکان، شرایط و شخصیت‌هایی خلق کردند که کودکان به راحتی با آنها ارتباط برقرار می‌کنند. به عنوان مثال، «ماریا ترزا آراس»^{۲۹}، با الهام از رویدادهای تاریخی قبل از استعمار اسپانیا، داستان «متواین، گوسفند آبی» را نوشت. هم‌چنین، «فرناندو پیکو»^{۳۰}، در «شانه سرخ»، درباره بردگان فراری اواسط قرن نوزدهم داستان نوشت.

در طول دهه ۱۹۹۰، متن و تصاویر با هم تلفیق شدند تا پیام نویسنده را بهتر منتقل کنند. از دیگر گرایش‌های قابل توجه این دو، اهمیت قائل شدن برای داستان‌های کوتاه واقع‌گرا در فضای معاصر پورتوریکو، توجه به ادبیات کودکان از سوی نویسندگان بزرگسال، اقتباس، بازنویسی و تجدید چاپ آثار کلاسیک دهه‌های قبل است.

«داستان کوتاهی درباره قرص ماه کامل» اثر استر فلیشیانو مندوزا (چاپ ۲۰۰۰)، توسط «ماری مونوز دی تورز»^{۳۱} بازنویسی و توسط «آنتونیو پیوواتی»^{۳۲} تصویرگری شد که این مورد، نمونه‌ای از تجدید چاپ آثار دهه‌های قبل است. انتظار می‌رود که فعالیت‌ها و گرایش‌های مطرح شده، راهنمای رشد و توسعه ادبیات کودکان پورتوریکو، در قرن بیست و یکم باشد. برای جذب و حفظ کودکان، به عنوان خوانندگانی پایدار و ثابت قدم، نویسندگان و ناشران می‌بایست به خلق و تولید آثاری بسیار ارزشمند و با کیفیت روی آورند و در این راستا کیفیت تصاویر و کتاب‌ها را ارتقاء دهند. به علاوه، توجه به تنوع و گوناگونی گونه‌های ادبی نیز از اهمیت خاصی برخوردار است. پیش‌بینی می‌شود که برای حفظ و تثبیت هویت مردم پورتوریکو، در طول سال‌های آینده، شخصیت‌های برجسته پورتوریکو، رویدادهای تاریخی، محیط زیست، مراسم و جشن‌ها، پوشاک، ارزش‌ها و... این جزیره، بیش از پیش در آثار نویسندگان منعکس شود و بدین شکل، تمایز هویت پورتوریکو با ایالت متحده مشهود و تضمین گردد.